

891.499108

KHA G

2947

مطرب خوشنوا بگو تازہ بتازہ نو بنو
باد و دکتا بگو تازہ بتازہ نو بنو

AR 2947

الحمد لله والممنه که اندرین شان مسرت قتران کتابت
مشهور به {مذہب عشق} یعنی

891.499108

KHA

2947

کل بکاولی

از تصنیف

شاعر شیرین زبان لسہ خان فرزند جبار خان ساکن قصبہ اسم آباد

محلہ قاضی صدر

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کتب مہاراجہ بکیر خجاستا بکیر سنگر

بماہ ستمبر ۱۹۵۷ء طبع گردید

بهر نهد زین هر چه در دست داشت
بعلم و عقل بگذاشت و فرزند
ش را از وی اندر با کمال توانا
فرمودست که این بیباک فرزندی
سواره بیند بین نوایان فاف
که گفت نوایت منی است

۲

[illegible]

من را تا به درگاه
خداوند بفرستد
تا به درگاه
خداوند بفرستد
تا به درگاه
خداوند بفرستد

بدین گونه کران را وی روای

وَنان از عشق دیرینه حکایت

دوره شکوفه دوم

بهاندر این نه شاه کامگار
 میس تا بید از گفتن چو بسیار
 درین بهمت عظمی چو نه کم
 اس اسن پری ته دیو تابع
 بعظمت آسه چون جمشید و دارا
 بعهد خور و سللی با کماله
 بین درین مضر امسند ملاقات
 به بوزنت شاد کانه از ده کانه کو
 سپین حاضر امیران وزارت
 نهایت خوب ته روشن ته ریا
 کنیزان و غلامان سیت همراه
 سٹھاه ممناز ته سر کرده سپن
 اکبر ته هارط سٹھاه عاقل ته قابل
 سپن نش باغ دل ناز چو گلزار

دستمان

نظر بامیت پس گوشت تمام اعلی
دل اندوده پس در دین و دین و دین
سجده ای از کمان دولت و دولت و دولت
بنای و دولت و دولت و دولت و دولت
یکونه گوشت و گوشت و گوشت و گوشت
که گوشت و گوشت و گوشت و گوشت
نظر بامیت

دین یکه چو یسرین چون تو شوم
که این چشم بداد بخت نمود
اول ملازم نه جانده با سوتیان
عجب فضل بیداری ز نیت
دینک و نین و ملک و ملک
که دین و نین و ملک و ملک

کتابت
شفقت
ایمان و دان
الکلی

ک دانت ہمارا مگوئی ستر
 ستر گشتہ تر آسویں میت و او
 ہی اندیشنی تر آسودانا
 نمکیم کتو گرشن بہر تجارت
 ہوزت شاد کو سوی نیک اقبال
 دلاہر خیر شو محکم برین راہ
 کل مطلب چہت دل شغلہ اول
 صلاح ز تو نیرہ ہمہ ست یابین
 کندت محکم کمر از انتقامت
 سعیدانہ دل بیدار آسوی
 بجا آورده حق خاکساری
 جواناہ و چہونہ رعنا چون صنوبر
 دوزلف مار چون سبیل ریشیان
 گرشن کتو چہوی گرشن کتوئی لارام
 مسافر چہویں سہاہ بکس نہ بے زو

این نه منقش کن در تشریح ملک
ملک را که هر که در ملک
پسین این سوار به بیام جمع و مع
دیلمت شهر از آن

آن صبح که در بزم باده نشسته بود
 و چون بوی گلستان از دهنش می‌گذشت
 و چون بوی گلستان از دهنش می‌گذشت
 و چون بوی گلستان از دهنش می‌گذشت
 و چون بوی گلستان از دهنش می‌گذشت

بهر که بود شخص کس ایر و پیشیار دیکم خم ای نگاران گل اندام بخوش شروئی و خوبی در جهان طاق چه به همتا به یکتا در زمانه شمع صورت سراپا لخته نور چومه تابان کبانه غار تگر جان بدر چگون تها و مت چوب لغاره اول از هر صد دیوان نقارس گویند لجه و پیه بهت نسوچ ست والن عیار هند هون نسوچ ست الف به بوزت که سهاه شهراده دلشاد ز کبر و نخوت دولت پکان گه	بیکه سنده خانه نه اسه کرتنه اظهار بهش دلبر لکھانی بیسوا نام بر عنائی سهاه شهره و رفاق گل رخسار روشن جاودانه بغایت چشم نرگس مست و مخمور چوپروان عاشقان نتان بان الاان یون بد کانه بنزد آن نگاره کرن حنیر و لول و ستاراس ازان پس نسوچ شقیقت دست یان بصحبت چیس کرن درو محبت بمغروری گمت سنگینه پولاد بغفلت در چهر ظلمات نم پے
---	---

در میان رسیدن جائی خرابات بابت ملاقات دلبر بسوا	بشوق دل و وان بهر ملاقات
---	--------------------------

در میان رسیدن جائی خرابات بابت ملاقات دلبر بسوا
 بشوق دل و وان بهر ملاقات
 در میان رسیدن جائی خرابات بابت ملاقات دلبر بسوا
 بشوق دل و وان بهر ملاقات

در میان رسیدن جائی خرابات بابت ملاقات دلبر بسوا
 بشوق دل و وان بهر ملاقات
 در میان رسیدن جائی خرابات بابت ملاقات دلبر بسوا
 بشوق دل و وان بهر ملاقات

بیکر شب پس شهرادگان پیش
 هرک مجلس کرن تر و تو افروزی
 پس فارغ بشادی کنت چنان
 بیک بازی کرک ده لچه مقرر
 ز نقد و جنس اسپ و فیل و جاداد
 گدا پس جدا از مال و موال
 صنم نقد و زده فلن نردک سنگامه
 بنیر و بیو پایش پین و ت
 به بوزت و نشه شهراد و مینت
 اگر جیتو نموساروی پین مال
 کرت و عده هتک نه در کردن و د
 بنا خوش قسمت سوی باز مارک
 صنم دلشیت سپر خرم نه مسرود
 بنزد قیدبان سابق الحال
 رفیقان و غلامان کی پشان

بنزد آن صنم از غصه و پیش
 کینیزه با تمیزه خوان همت زای
 هتک کجیل برندان با فصاحت
 گندن گری از فراحت دو خوشتر
 نه مارک نه سپن بر خویش ناشاد
 مد سورک کیه فر توت احوال
 کرن هتو ناک بخوت تند کلامه
 نه چو سرا به کینه و نومره رخصت
 و چو زین بار بنوی نقیصت
 و کینه پس همه کتر جان یا مال
 بیس قسمت فلن نشن کیا چون سود
 زک کبرن سرس تره باز مارک
 لدن گوهر خزان بند کرن شور
 لدن زندانی با این همه حال
 شفیقان بتر سپن افسرده حیران

بیکر شب پس شهرادگان پیش
 هرک مجلس کرن تر و تو افروزی
 پس فارغ بشادی کنت چنان
 بیک بازی کرک ده لچه مقرر
 ز نقد و جنس اسپ و فیل و جاداد
 گدا پس جدا از مال و موال
 صنم نقد و زده فلن نردک سنگامه
 بنیر و بیو پایش پین و ت
 به بوزت و نشه شهراد و مینت
 اگر جیتو نموساروی پین مال
 کرت و عده هتک نه در کردن و د
 بنا خوش قسمت سوی باز مارک
 صنم دلشیت سپر خرم نه مسرود
 بنزد قیدبان سابق الحال
 رفیقان و غلامان کی پشان

بیکر شب پس شهرادگان پیش
 هرک مجلس کرن تر و تو افروزی
 پس فارغ بشادی کنت چنان
 بیک بازی کرک ده لچه مقرر
 ز نقد و جنس اسپ و فیل و جاداد
 گدا پس جدا از مال و موال
 صنم نقد و زده فلن نردک سنگامه
 بنیر و بیو پایش پین و ت
 به بوزت و نشه شهراد و مینت
 اگر جیتو نموساروی پین مال
 کرت و عده هتک نه در کردن و د
 بنا خوش قسمت سوی باز مارک
 صنم دلشیت سپر خرم نه مسرود
 بنزد قیدبان سابق الحال
 رفیقان و غلامان کی پشان

بیکر شب پس شهرادگان پیش
 هرک مجلس کرن تر و تو افروزی
 پس فارغ بشادی کنت چنان
 بیک بازی کرک ده لچه مقرر
 ز نقد و جنس اسپ و فیل و جاداد
 گدا پس جدا از مال و موال
 صنم نقد و زده فلن نردک سنگامه
 بنیر و بیو پایش پین و ت
 به بوزت و نشه شهراد و مینت
 اگر جیتو نموساروی پین مال
 کرت و عده هتک نه در کردن و د
 بنا خوش قسمت سوی باز مارک
 صنم دلشیت سپر خرم نه مسرود
 بنزد قیدبان سابق الحال
 رفیقان و غلامان کی پشان

[illegible]

۱۰
 نه چو نه شست و نه پاه غیر خلاصه
 بهایوسی نوی گری صدازه
 وطن میایوسی شکرستان طوق
 زمین بواس تقدیر ان عمر
 اوست بویوس حاضر خجسته
 اوی کس اندوی

وہی ہے جس نے
انصاف کا
نظم و نغز
وہی ہے جس نے

۱۱

مہین بوجہ
ارامت بوجہ
افعی کس اندوی
وہوئے بے انت
وہوئے بے انت
وہوئے بے انت
وہوئے بے انت

وہوئے بے باک
نہ تم نفعی با صدق
وہدی بوسہ جانی
مہر

نیز

اس صحنه چو کلاه در کف پیکر بر بلبلان
 سرین بهر سینه ساروی نشانیان
 در کف ساروی نشانیان
 در کف ساروی نشانیان

زه چو کسب محبت کومه چانوی
 به بوزت و نوسه شهران بزاری
 بوچوس نوکر خوش کستر کرانی
 بون بواسه نشانی گاه و بگاه
 بجه از خرچی دفس اجارت
 گرهن نش نش مقرر آسویبار
 کران شهراده آسوس جانفشانی
 پیچه پاشن اداکو مدتها ز بوٹ
 دوپسه که او شهراده بفرصت
 دپوش موج از تنخواه یک ماه
 بجه بیزت دیش ای پور دلبد
 بنقد و جنس مه بخشوی اجارت
 و چیت شهراده نمنر مهرانی
 بروی از کمال عذر خواهی
 مه هم عرضاه اگر منظورها وک

بو کیسی موج چوک اولاد میانی
 ممتی موجی کی خوش بویاری
 نوی موکله اسنه هر دم پوانی
 برای عم دفائی جای تنها
 هژن ت آغه نتر زانت غنیمت
 برن آس محبت تر سه غنچوار
 تهون مشکور از شیرین ربانی
 ز شفقت نش بجه تصدیق دل بوٹ
 بجه نشه از مویب و پیه کهنه مت
 نهرم آغس اغم زشی نش کرک کلاه
 جمع و راه مه از دا و خداوند
 گرن کره خیرج بدیسی ه حبت
 کرن هژنی بدل تن مدح خوانی
 کتاه بانها کرت از مهر واهی
 بهر مادرانه تی مه باوک

به بوزت و نوسه شهران
 به بوزت و نوسه شهران
 به بوزت و نوسه شهران
 به بوزت و نوسه شهران

از کلاه در کف پیکر
 از کلاه در کف پیکر
 از کلاه در کف پیکر
 از کلاه در کف پیکر

شاه دوده گریه
 شاه دوده گریه
 شاه دوده گریه
 شاه دوده گریه

تاج الملکون در اجازت
زده حاس جوی به زیاده ای اجازت

بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت
بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت

بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت
بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت

بجمله گومش شهراده محرم
بد بگر بارگه مشغول در کار
و چیت موقع منوی سر بار دال
و چیت شهراده حال کره موش
خبر لوزت سو بچه دل نبرد او
و چوی بله واره گلین بچه لول
دلش من سخت بر اس تش و حشت
سپین شهراده دشت حال ناخوش
به کیا به او مت چوی کرکوی زال
باین جنت شمعان کونه نهان
صنم لوزت سخن شرمند سپین
امی وقته انن زین شمعان
سپین بله محو به در زو باری
گنن مشغول کیه تا صبح پر لوز
بشب چنیا و شه این کردن

بجای خود سپین از کار حرم
گنن مردس چو زندان نیر خوار
ز گوشه روشنی هتو وعده پال
اشاره کر نه نولس و ز با هوش
و چیت گلین بر اس لوزه سخت
بیت سوی ته نتقی آبی تر مول
کله پشه زونک تر و س سو مینیت
به تندی لگو متش و ننی ز آتش
حرفین نش کرن شو بیا نیهی حال
بناحق لذت دل و ده راوت
بتقدیر الهی بنده سپین
سجاون شمع در محفل همان آن
صنم کیه دق و چیت افسون ساری
صنم به بخور کیه شهراده مسرور
و چیت صنی چونه کنه حال بچون

بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت
بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت

بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت
بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت

بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت
بخت را و خوشی به زیاده ای اجازت

اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق

اگر بیمه مطلب آس دانه به بوزت کیه صم آشفته حوال ز دل بیرون زده کربا اطل خیالات چو کرنتو و اتناک زاه چانو طاق زه چوک زه صفت خورشید تالان چو خود خورشید حیران از گل او تئوک یکن ذنی احوال آن بار بیس پر به دیان ساری بکاؤل پری نه دیو ته جننت چهی که بیان پری از آسمان محکم به پروان بزیر عرص بار و کر دم و مو ش که بیان دیوید بیکر چار اطراف چو نه زاه نور و اتن چانو آسان چو نی فرماومت علیجان چو نه لازم پین زو در پلاکت	و کر نه تل سوز مارن پان راه دین نشای جوان بخت جوانال ون کیا ه چوک مین افشده حالات بی نه کل انک کتبه تره لیاقت کجا خورشید بل کتو چوک زه لان ازین خود شید بهان مشل او و جهک پانی مین گل کیا ه چو شور نشدس باغ حسس متره چو پیکل پرنس و اتناک تئوک چو مکان چو چتر ناز خم بر گلشن راز خبر داری کرن ساری برار پویش پنه چهی نه دون دیوار سی تاف بی نه زاه کل مطلب گلی جان رسول صادق نورک جبان ز هنر پانی سواپس کتو مصیبت
---	---

اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق

اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق

اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق
 اونی بنیاد است تحقیق

و فی حضرت عالم یکا بوده اند و در
 این بین ایشان را بیدار
 انسان هم که این بیدار
 است و این بیدار
 می که یکا
 پس نشان
 و این بیدار
 و این بیدار
 و این بیدار

[illegible]

کری بجہ زور عجبی زور دایں
خصوصاً شیخ علی وفایں
نہ پڑھ بنادیدن دین
میں ان کے کتب خانہ واز دیدہ را
سین زان

فمن من
مترن باد می
نست افنت
الکمدت

۱۲
 مودت بین فاضل و کرم پادشاه
 خطرات بیدار و نه خواب
 ای شاه تو بال بیا که کنایه تو عالم
 بیت این عالم آباد است که تو عالم
 پس ای شاه تو عالم آباد است که تو عالم
 مسرت و سر عشق تو در سینه زنت که
 که کند همه فدا کن عشق تو در سینه زنت که
 خاکی یکسانه تو عالم
 زنت که

دین شالس بختی پاپ آسولسته
 رها کره ختن زده بنوی دشمن جان
 زده گرفته پاپش گوی ظالم ز مغلوب
 پرن حمداه کرس خاتن بو ازاد
 به نفسک شیراز بند راه منه راون
 به ازادی چهونه لازم کرن سیر
 کری شش شیر نفسک اصل بر باد
 بنی حاصل بلا شک مطلبکو گل
 بهر جا چو فوت و خاک کرت دوز

نه يم شهراده نه يموت چنه پزند
 حفاظت كرده از دست نه يم تراوك
 رفاقت عماره كرزك با صداقت
 نيامت واته بواجب كم باري

در هر هفته یکصد و پنجاه
در هر هفته یکصد و پنجاه

زلف چون دلوای کوه ماه به بهر راه
 دیوان تاج الملوک از دیوانه
 بدید بامت را تا از دای قضا
 از آن مژگی سیلابی عالمین دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل

رسیدن تاج الملوک در ملک دیوان

از دُجِج دل کند گوهر فشانی کرن پاش لباس فقر پیراو هوای هر جایه کلنوی سبک پیغام گلستان ته بستان هوای پی قدم تراون گزین مشکل ته دسوار بخارستان محنت زوهرت پی خنایا این سببیس پاره سنگ و چون بامت سوخای غضبناک سهاه وحشت اثر بدخوی بدکار سهاه پوشیده تهمت وی این کوهن سر مره بنو ممت مثل کافور هو کس سره نه سپن بش خسته جگر سخن بر خوشن از عشق خواری	چنین راوی کران شیرین بانی از آن فردوس بیه تاج الملوک راو بیکان رشت و سس سانس نه آرام بیابان ته میدان کران ط بیک روزی چمن دشتی پراز خار بدن نازک قمر چهره بمش آسو مبدل کوس وی ناز کوی رنگ مصیبت پیوس عشق کوس ترخاک زمین پر کو متن از اثر در و مار درخت ز ممت نوز آفتابن کنن شوره گمت جاناورن سور زبان در این فطت جان کوس مضطر بخار غم سپن نس خون جاری
---	--

زلف چون دلوای کوه ماه به بهر راه
 دیوان تاج الملوک از دیوانه
 بدید بامت را تا از دای قضا
 از آن مژگی سیلابی عالمین دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل

۱۸
 طغیان از غلبه شریف
 زلف چون دلوای کوه ماه به بهر راه
 دیوان تاج الملوک از دیوانه
 بدید بامت را تا از دای قضا
 از آن مژگی سیلابی عالمین دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل

زلف چون دلوای کوه ماه به بهر راه
 دیوان تاج الملوک از دیوانه
 بدید بامت را تا از دای قضا
 از آن مژگی سیلابی عالمین دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل
 دلت سحر کن طایر کوی دل

خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون

اگر می آسم جانک محبت
 کمیت چوین مبتلا در وادی غم
 سودیو بوزت کلام در دگر
 و ن تاج الملوکس ای مهربان
 کرت نه راه بوازده توت شاد
 ریت نپس نپاس تل بلفت
 بدینگونه سپن دیوش مهربان
 و ن تاج الملوک گفتار شیرین
 بخو شکوی لدن در شیشه دم
 بیک روزی دیون از مهربانی
 غذا چاوی چوکیاه نی کر نه طهار
 کس تاج الملوک عرض من
 غذای آدام باشد نکوتر
 به بوزت دیو در یکدم و دت گو
 پن حاجت و چوین از دیده راه

چگونه نه اله با بر خود مصیبت
 پمت چوین در نم زامت قدس خم
 برجم دل سپن و راه اشک یز
 کری نه کهنه شتم هم از سلیمان
 کرت از بند رنج و محنت آزاد
 کدی مطلب نه حاجت از محبت
 کرن هر روز چوین شفت نه جان
 توان دیوس مهت هر دم او دین
 بدجوئی کرن مغرور و ترام
 دین لشای نهال زندگانی
 جمع نهایی کرت کوتاه بیکبار
 بلاشک چوین نه یر میانوی محبت
 چه لحم و آرد و عن نه شکر
 هاندم کار و انس منکر مهت یو
 بیکدم مهت ز لگو او نه قطاره

نیوی این شمشیر
 دونه که سوزی
 کرم کینه
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون

خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون

خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون
 خجسته شانه ادرن و شادون تراون

پسین بهیون از دل کبریا
بیک سنب اومدش چون قاره
کرن آه و فغان من نه سوختن بکار
دران پس دیو بهشت ای کام بسیار
این فواد که هفتج و بنبار

۲
و آنچه که در این روز و شب است
نشد و خست پیامی از آستان
چرا دل در دست شاه پیمان
هر یغی زینش نید و ایمان

چهارده سالگی
بلوغ
و حیض
و باردی

چهارده
بلع نمودنی صوت
صوت در وجود لایق
صوت در دست
صوت در دست
صوت در دست
صوت در دست

این کلام را که در این کتاب مذکور است
در دست این کاتبین جان مرید

ز دستِ کفایت یابی
نویای بی سر مه
که بدوی تازه بین مهر بانی
از دل زندگانی
کز یک منون به اندر زندگان
تزوک که هست فصیح
خضوع و طاعت در چشم
خی نهید ملا مستند

۲۱

بطور سابقه کر ثی ضیافت
کدی مطلب نمکو کاسی اویس
ضیافت کی دیگر اقسام ساری
شمالس کن زن کر کھیاہ پرا زور
سپن حاضر پیش خدمت یار
ات اندر نشیستر زاده نظر پی
سلاماہ کرنے دیوس شاد و خوشتر
پر زہن نفس صاحب خاں بس یہ افسان
چہ کیا نسبت دیوس با جنس انسان
نثر الطی کر مہ شہر اطہار ساری
سہ ماہ حق جو مہ بند کھتمت میر
کرن نیکیس بدی کت شایہ منظور
و چہ یک یک کسب از این آدمی زاد
نہون شہرت ضیافت پیش حاکم
دہان شیرین سپن نشی و در خوش

بملاکنه قوی از دل یو کو کمر
سفر در پیش تو هم که سخت است
آینه از خاندان ای تو این
بدین مضمون یک خط بهتری
کت از حد زیاده اشک یاری
نامه نوشتن یو بنام همیشه خود عالم
ن نامی نهایت

[illegible]

ضروری چهوم گزین تنو چار و ناپا
 سٹہاہ چہوس بڈ متوی بود گل غم
 مہ از یک ملتے رحمت انسان
 بفرزندی کرم مقبول منظور
 ز بعد رفتن من رورہ تنہا
 توی سو زم یہ نور دیدہ مشیت
 بہر صورت عزیز دل بناون
 لکھت خط فاصدین تونی ہاندم
 یہ پورتن فاصدن ہوی تلمنہ روشن
 سلامت ان منز لگا مقصود
 مہ ہرگز چہونہ بیتہ زاہ روزوار
 گمٹ بستہ بو چہوس رشوق آدم
 کرت شفقت محبت از دل جان
 بلا شک جہوم ہوی حشمن ہندوی نور
 بہ تنہائی گس تکلیف وارا
 کرن شو بس سٹہاہ مہر و محبت
 ز رنج و غم گرھی ازاد خواون
 بیہ دیش زاہن ہمرہ یہ آدم
 روانہ کو سوی دلیر صبد ہوش
 پرن حمداہ مئی سوی حذارود

فتن تاج الملوك همراه قاصد مبعوث نامه دیو حماله

دوان بتو قاصدن پیش حاله
سپین فرحت تمسّ دُشیت سو حال
وَنُ نَش قاصدس ای پیکِ انا

کَرَن شهنزاده نَش خطِ بهت حواله
شکفته تیر سپین نَش غنچه دل
کِیس بو خوش سَهاه از حدونی کِیا

دین خط بہار میں
ازین کج کامیاب سوزت مہربان سرکایہ
فقط بہار میں خط فاصدین با جاہ و حشمت
بعد اکرام

داستان

[illegible]

۲۴

مردون و کلماتی
چون شوق و عشق
که در دلش کز آن
چون شوق و عشق
که در دلش کز آن
چون شوق و عشق
که در دلش کز آن
چون شوق و عشق
که در دلش کز آن
چون شوق و عشق
که در دلش کز آن

دلی از بستی کثرت
چینت قناب کیم
در جواب

نقبت آبی نم موشان بُشپار
دوان از راه نیت تنو و اتنا و ک
بزنجانج الملوکن کُذ بنین سر

تنگ شهرزاده همه بهر شیک
اندر غار سُرُت پوشیده تهاو
و چهرت بُستان روح سپدس مُعطر

دل از بسنی کزین بنیاب
بهر در خواب شرمند بهر قاب
سوز خود خوان دل نیاید خجسته
چو فموی حلقه اصطفی نمایند

باب فی بیان

سخن بی گرد آن دیوانه گردد
 چو بیند جلوه ده نور خدائی
 و جهان گدازد سپهر عقل خالی
 بقوت آس روح دلیست نهوشو
 مرصع تر بلبل ز پرو بال
 و نه مرت فریاد از سنگ برید
 بنقاشی کرت هر سو مدور
 منور از ظهور او گلستان
 ز رنگ خود کرت هر سو سبزه
 بدگر گل گری میل با کحل
 چه بلبل از نفس آزاد
 بشوق دل روان در برین گل
 ز آب چشمه بیرون گرفته خم پای
 بیرون حمد و ثنا خم سویاری
 و چون نه چو ره نمکوی هنرهای

بجز این غیب نه ما اسرار ندان
بجز این غیب نه اندیشه کن گمان
بجز این غیب نه دند و در میانی
بجز این غیب نه یافوت رمانی
بجز این غیب نه پیر و جوانه بخت خانه
بجز این غیب نه جو کلاهش تنه

کجایم که در این دوزخ
 زان قدر که تا و ملک و دولت
 زان قدر که تا و ملک و دولت
 زان قدر که تا و ملک و دولت

گمت عاشق برف پیچ بر دلم
 نه او چیت زلن بوجیت نه شهرار
 دلار مس شبان در دانه در گوش
 پیشان موی عنبر گوشتن آسو
 بحلقه نال آسوس پوشه ماله
 مدوارس بدن تر آسو تر صاف
 شجر عشق شمر حنک زه پستان
 نسد بازوی سیمین بر ز زبور
 خادنه چنان منظم و خوبان
 و چیت قامت تسد شمشاد حیران
 ز سر تا پادشاه مثل کافور
 و چیت تاج الملوک جنکوی پوش
 کرن بامت نظرش مره جیدیش
 بدت شاهزاده آو در پوش
 ز دل از تاب تب تخم تراونی آه

و چیت دانه هزاران مرغ در دام
 زلن شلست کرن یکدم دلا فگار
 مهت بیوان از دلا طاقش پوش
 ز سرش تا کمر سوی پویش آسو
 و چیت بلبل لکن باکل هموزاله
 بهیمن بر من تخم تراومت و اف
 بخر تمکوی دوای رخ رومندان
 فرنگ بر جرت نت لعل و جوهر
 بنا کرده ز خون عند لیبان
 گمت شمرده از سر و خرامان
 شوکت سرور سی لوزی نور
 بدجوئی سین یکدم سو بهوش
 زهستی سوی دست پویش طبعش
 بیالین گو سویارش تشخاموش
 شمع و لیشته به پروانه کران کبانه

کجایم که در این دوزخ
 زان قدر که تا و ملک و دولت
 زان قدر که تا و ملک و دولت
 زان قدر که تا و ملک و دولت

کجایم که در این دوزخ
 زان قدر که تا و ملک و دولت
 زان قدر که تا و ملک و دولت
 زان قدر که تا و ملک و دولت

این کتاب به یک بهر نزد زبان مادر
 از اقبالت بهیسان حاجات
 بهر اسرار کلامی از عبارت

محمّد بن علی بن ابی طالب
علیه السلام

سیدین شاهزاده ملک
معه کرده در مکان دیگر سپید
بیکدم بن اندر شیر فردوس
و چیت شاهزاده دیو و پش
سیده و اشک که چیت و سب
این دلیلی نوشته می شود
و آنکه ملک خود و سید
و آنکه ملک خود و سید

_____

کدورت نه زان پندار دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو
 دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو
 دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو
 دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو

بشهری ژاوسوی شهراده مسرود
 برای گل گشت تر خوار و مضطر
 بناحق اس پس جز گل اواره
 نمیشد گون و نو تک حال خود پور
 این چها گل شهندن فیه به پولاوار
 و چو چشمو گرشو در کار محرم
 کرت محکم صبح اول به بھاو
 سودالت گالش چشمین اسن با کتل
 کروک تش لوط و نوبی لسه کت
 بهاندنم انوکه ان آن شهر رفسار
 بشر فشان جانت و و پنهان
 بسوی شهر شرقستان جهاندار
 منادی دیاو فی پش دایس
 پر یو حمده کر یو خالی خزان
 لکت محنت یون اده جمنش باو

پکان گو پیه مو ان باین بندوی
 و چین پنی برادر شاد و خوشتر
 کران فی مصلحت دن کیا به چوپاره
 به یوزن کو ستهاه شهراده مسرود
 کران کیا به چو نوی بهوده کفزار
 کدورت از جیب تنک گل بهاندنم
 و غایار و و جیت پو آن ماو
 انک اک گور چشمین دالو پس گل
 پس نام مژوک ساروی حکومت
 زبردستی کرت یو پس گل یار
 بر و زو شب دوان شادان خندان
 اهل اک قاصده سوزک خردار
 خبر نامت پش نش تا جدارس
 برو شادی کرو جشن شهبانه
 استقبال چون به و نهه سوی راو

کدورت نه زان پندار دودیدو
 دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو
 دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو
 دودیدو کدورت نه زان پندار دودیدو

بیدار شدن کجا اول از خواب
 بیدار شدن کجا اول از خواب
 بیدار شدن کجا اول از خواب
 بیدار شدن کجا اول از خواب

بیدار شدن کجا اول از خواب
 بیدار شدن کجا اول از خواب
 بیدار شدن کجا اول از خواب
 بیدار شدن کجا اول از خواب

سپ افشوده دل تپش و بیاب
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب

پیکان ماه پرستان کیه پستان
 ز نقش پای آشفته گشت باغ
 غبار ره نشد برده بهت کل
 خرامان واژه سس کاکل پستان
 ز دست ناز تراون پش آب
 غبار عطر گرد و مشک کافور
 خار خواب چشمین ز لوسه از آب
 ز بر جاد و اثر تراون نظر بایم
 بنا که تمه بکه بده ترا و بر گل
 و چین هر چند گمتر خالی کل جا
 نظر تراون گشت ت جیحوس
 سپر آشفته خاطر کر یوت غم بوس
 بدست تراون نظر از ناز آبتنی
 و چیت خام سپر تر زیاده جبران
 ملون افقه چیشنی با جا و میکن

سپن شرمزده از نورش گلستان
 گلاک پاژ رطنو بر جگر داغ
 بجای سرمه یاد چشم بلیل
 بخوض آب چون مهابانان
 و چین بیاب تر شرمزده مهاب
 ز روی خود کزن از آب تمه و
 و چیت بیه سرنگون نرگس بگرد آب
 ز کار سحر لاکن باغ در دام
 گلاک تمه گر نشانه و چیت بلیل
 پرکت ده سپر تر کزن بیهی
 چوز ز روی سپر تر لنگ و
 غرق در آب حسرت جان دل کوس
 بدل تامت و چین انگشتری
 ز احوال عجب خاطر پریشان
 خار غم تلن از روی سیمین

زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب

دست کس نه تفکر و نه تفکر
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب

زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب
 زین باب و جهان شکر و حبیب
 حینه در بیابان عجب و عجب

کلاویز بیکه سهراب بجران ازین حال
 بفرمانده که بجهت احکام در عشرت و ناز
 و این بدین خوش تشکیک باشد ساری
 درین بستان اندوخته و تهنیت
 بفرمانده که بجهت احکام در عشرت و ناز
 و این بدین خوش تشکیک باشد ساری

بیت بیاد تو بصورت
عجب سال و شش ز باه این طاعت
بمیدانین خورشید کس ای وقت کار
چشمی سادی هر طرفینه کوچه باز
دوین هم چو بسام طرف بکوشا به
وزن فله وزن سوز و زنانه

۴۶

[illegible]

پیکان گیه و از دریا قوت خانه
 ستر این بن من سارن دشن بود
 از ان پس دپونه نمه پیرین تنگبار
 دیون آیت مه دزد دل شکست
 همان دم در آیت بهت پیریه سر
 نشانه کهنه لبوک نه منتر جیانش
 مکرسی نیره ژمار نه بے نشانه
 لپی سوی بے نشانش کام جانش
 لپی سوی راه پس از بود تالود

ان پریه تم از حکم شها نه
 غضب عشق منا از دل کورت
 خیر بود و تو ہی چپوه جان در کار
 گلر محرم سو بلبل روزه مسرور
 منتوک ژمارن جیانش آن سمن بود
 کمانه راه دت بیه آیه پایش
 بنز بزرگ نشند گره چان پانه
 بنز تی گو ان کیاه منتر بیانش
 بلا تشک پراوه سوی اسرار مقصود

برآمدن بکاؤل از شهر خود برای خستین معشوق

بکاؤں آس گیمبر دل پریشان
 ز تن زنجیر شرم و ننگ ناموس
 کمر محکم گندون از استقامت
 دون دن بالہ یارس آس ہرجا
 ز سوز عشق ہر دم آس نالان
 ز نیر عشق بریان جان و دل گوس
 چورندان دراپہ زمیدان بہمت
 ہوان پے جنگلن فرین بصحا

[illegible]

هر صودت که بین دیوانه ساری
بشدت و باین منزه و پاری
رسیدن بکامل ملکوت و نجات
در آن اثنا که در کمال

دربار منزه و پاری
در آن اثنا که در کمال
رسیدن بکامل ملکوت و نجات
در آن اثنا که در کمال

هر صودت که بین دیوانه ساری
بشدت و باین منزه و پاری
رسیدن بکامل ملکوت و نجات
در آن اثنا که در کمال

مهرن روشن سبزه چمن منور
از اندم کردن حکم شادمانه
خبر یوریت بکاؤل نیز سیر شاد
بود از سمن منبر گاه مقصود
از آن پس کیه روانه سوی دریا
غبار ره کردن بالکل ز تن دور
کردن دون کا کلن چیده شانه
کرت در بر لباس خوش زیبا
با هسته تلن منم بایم رفار
و چمن پس کن بچکان کش آس شاد
نظر پس کن بچمنه آس تراوان
و چمن پس تیغ ابر و چشم جادو
و چمن پس آس نمند روی تابان
پیان پس آس نم مشکان سبزه
نشان پس آس زلف منور خال

ز لیس غصه ملاله گو سو مسرور
کد این نم عطا کرنے خترانه
پرن حمده گیس از بند آزاد
لحم رهن دلگ از حکم معبود
کردن آینه روان حد مصفا
ملن منم از غوان مشک کافور
کمر مشتاق پایش آس پانه
سمن بوکیاه شوبان خوش و جوانا
بر عنانی پیکان گو سوی بازار
زه کا کل عنبرین چون مشک تاتار
اکل اشاره نس مجنون بناوان
گرمایان گشته زلال جنگل چو آهو
چهران دیشیت پیوان سرانده جان
پیوان پاره گریهت سوی سبزه پیش
لگان ز لیس چو عنقای زین بال

هر صودت که بین دیوانه ساری
بشدت و باین منزه و پاری
رسیدن بکامل ملکوت و نجات
در آن اثنا که در کمال

هر صودت که بین دیوانه ساری
بشدت و باین منزه و پاری
رسیدن بکامل ملکوت و نجات
در آن اثنا که در کمال

هر صودت که بین دیوانه ساری
بشدت و باین منزه و پاری
رسیدن بکامل ملکوت و نجات
در آن اثنا که در کمال

چرا که از ده سال پیش در این شهر زیاده است و چون ملک از این سوز نه خاک
 و چون سوز از ده سال پیش در این شهر زیاده است و چون ملک از این سوز نه خاک
 و چون سوز از ده سال پیش در این شهر زیاده است و چون ملک از این سوز نه خاک

و چو گیاه بیره تن از پرده غمیب
 بیا ای عاشق صادق قدم خود
 نظر بدوی کرک از دیده دل
 گمت معشوق طالب عاشقست
 کجای عاشق و جوم معشوق بیل
 چو اول عشق از معشوق پیدا
 سره کس مدبر چو صدی صدی
 به ز عشق که در نار طلب او

رسد دلدار من باز نیست و نب
 قولت نابود در امت از ره بود
 فنا تراوت تقاسبتی ته حاصل
 بنیومت عاشقی مطلوب صورت
 چو کارن طالب بس مطلوب باکل
 چو سوز و شمع پروان هست پیدا
 مقدر جلوه دت نارس تن نورس
 گذر که خضج وئی تراوت بود پراو

رسیدن محاله نزد تاج الملوک و تیار کردن باغ و عمارت را

بله شهر ادوی بنو مطلبک گل
 پین بچاره تر آواره در راه
 و دان ریوان تران گو سوی جنگل
 اول ز ملک کدت آتش بنادون
 بهمان ساعت پسر حاضر محاله

ممن تاج الملوکس زوره باکل
 گز بهت پاره جگر تراون بنو آه
 زین رو پس گزشتن آس ستریل
 و زان پس نت سو سو ی بپو مان
 گزین سهرشتن ته تراون آس ناله

پسین تن حال ای نور صبارت
 چشم من در این چهارت
 چشم من در این چهارت
 چشم من در این چهارت

کنت ازاد از غم زده آباد
 کنت ازاد از غم زده آباد
 کنت ازاد از غم زده آباد
 کنت ازاد از غم زده آباد

نار و ناله و ناله و ناله
 نار و ناله و ناله و ناله
 نار و ناله و ناله و ناله
 نار و ناله و ناله و ناله

ننه زنی نیکو
سهم ساری برای هر
سه ماهه که در این
دوره و بهر دو
بسیار بهتر از آن
است که در وقت
یاد و فداوار
باشد و در پیشان
آن پس در او شش
بروز دلیله

[illegible]

۳۶

بدیهه منتظر آس باری
شویه مضطرب منتظر انتظار
ملا فافاه کوک باجم فلوکل
شراک غصه منت دبدار حال
برگرفته که سفح تیاری
انگ پرت افشان عمار
عماری منترون دکنه جمود
بنه نگاه بود

عطا کرم خدای منت می مال
شماره ششمده که بر این
خیش کینه و لاله عرفی کرم
شماره پنج و الملکین دولتیه النعم
سویله منصوره وانی کرم
ملک

طاعت بیکر متشکل کفن و دفن
نزد اهک اس در عهد
عجیب ترین

۷۷

میں مادن کچان شیخ جوانہ
انکے تہ اسے مارہ بدخواہ
نہن دینیں بصورت کہو خدا
وہان جے زورنی و التین
خدا و

[illegible]

خبر و نهش و دانش و اتناون
به بورت آخی ساری کولاران
غرض پس سیره دن از شوق و بدار

در بیان خبر رسیدن بزرگه کو تو ال نزد وزیر اعظم شرفستان

خبر حالی سپریله کو ٹوالس
پیکان راہی سپد سوی وزارت
فلانی طرفی منیریم همه هفتان
هزاران خانها عالی چیه گیمیت
دران جنگل گیمیت بد شهر آباد
و شش میلین زمین مگوی چوپو پرند
محلات و عمارات درخشان
چو جنت باغ پر زینت بدهند
وزیرن التماس کرده باور
بعید از عقل و دانش آریش کار

چو بیاوردن منظر مظلومین
که چو کربانان در غم و اندوه
در آن زمان که در میان فتنه و آشوب
کدامین را به یاری و مدد
از آن ستمگران و اشرار
دعا اول گشت از آن که بدو زار
او ان پس کردند نفس احوال اظهار

زنده بود که می آید به سخن
 به بخت کزین دوی در عدل و عدل
 در آنکه در دست کینه و کینه
 در آنکه در دست کینه و کینه

بناحق مارش اک بد و تیرین
 به بخت کزین دوی در عدل و عدل
 بهمان ساعت است سوی اتنا و ک
 به تیرین شاه زمان و نین حال
 غذا انسانه سند چوی پاک طپور
 و شخم جانوارن ایجه انداز
 مکر دشمن نگم مبه پرزه ناون
 و چوم بله زنده پوشا بنکه نشان
 مکر و چوی امس باوی شیطا
 ازین زنده مبه دپور مرد خدا چو
 به مکر و زنده از تن و لیس حل
 مکر از تن منش دارم بلا دور
 از ان پس کله بیک روزی سوزالس
 دین پانو لکس و باره ددم
 و نیت در دل دین شای میز مند

فلانی زنده پوشش و فقیر
 سو ظالم و لولی یکدم کزن بود
 خدمت حضرت دست بسته تهاک
 فقیر عرض کراش شاه اقبال
 کبھی یکد کانه ز مردان کرسو گودور
 اگر چه چویس ز کوتاهی بولاچار
 به چوری نه دوری باز کھیاول
 مبه دپو آسی خورشان تیر سوسان
 کمت چوی بخیر سویت ز ایمان
 سلسر پر پیاز مکر و دغا چوی
 نته زاله گن کم سبه نه مانگل
 و نیت لعن ملامت ککر مکرود
 عجب مردس کس ساده خیمالس
 نه چوام معلوم و نکیاه نیره انجام
 بو ناخی کباز کرسه دقفس بند

زنده بود که می آید به سخن
 به بخت کزین دوی در عدل و عدل
 در آنکه در دست کینه و کینه
 در آنکه در دست کینه و کینه

به بخت کزین دوی در عدل و عدل
 در آنکه در دست کینه و کینه
 در آنکه در دست کینه و کینه
 در آنکه در دست کینه و کینه

زنده بود که می آید به سخن
 به بخت کزین دوی در عدل و عدل
 در آنکه در دست کینه و کینه
 در آنکه در دست کینه و کینه

زده مندا
 جلدت و این
 شوک جلال
 شکر اوده
 همه کس
 خنده
 صفا
 و

25

که در این کتاب
 به سر و پایت
 بدین شهرت
 و بهشت
 بهر که پادشاه
 از آن

و غفر احوال بیشک چوں که کوفل
و بهت بین الملکین حال و احوال
فدوی کی که توش پادشاه صلی
دوستی ایام دلاختمت هاس رفود

بیخه کز فرزند تو به در عمر عالی
 اشاره ما و نس شاهن فرزند
 بین روی که اسم پاک اولاد
 نحس نمشد پیت اسم ستاره
 و پس ناج الملکون ای شه شاه
 در دولت بنون که خیره تراو
 امیراه اک شهرستنه آسو همراه
 دین مجلس چوپنه نس کو نه نه تانی
 بلا تشک چی نشان ساری ملکات
 به بورت شانراوس آو تر جوش
 دین نس ناخلف چانوی پیر چیش
 کرم باری مهربان عالم بین
 تنها دانش کرم از چانودیدار
 به بورت بوسه کیش باوستان
 ستاره چاپچی اسم خیر لود

و غرض احوال بیشک چو کوه
 و جهت باین ملکین حال و احوال
 و غرض احوال بیشک چو کوه
 و جهت باین ملکین حال و احوال

ننه پاره گشت چو یاییه نیلوی
ننه دلمه که دل دی نایه جانی
ننه لنگان پیاده که هم سینه بریان
بو ایروس فزه صفت عرقاب سیال

پیشوا بابین حسن

نزه اول در بیان طریقی به عت
و زمان پس از آنکه در وقت
روانه شد

وزیرین کیفیت و نئی سر امر
سپین چیران آن میر وزارت
ازان پس گو سوی شاه جهاندار
سپین حصار بوزت حال چیران
سپردت شاه گینه و شحال و مشر
شب بچیران زلم نه صبح و یو هم
خبر از بارهت باد و صبا ام
سپین زین الملک مغنوم بسیار
ازان پس و نونه با و زای دانا
بعید از مصلحت تله کهنه چینه کت
وزیرین عرض کرنش ای جهاندار
چو بهتر بل کرن نش سبب الفت
کرت و راه مدار از همو شیاری
به بوزت پادشاهین و پوسه ی بار
کرن گرنه از فصاحت و رفتاری

و از غنای
 الملکوت
 غلامان
 سجاد و فواید
 بزرگ
 خدای از محبت و غنایات
 به دولت
 از کرم و دینداری

پیام خوش بختی است مهر بخام
تصویر و اساتون منسوب پیغام
بدان سر خط که شکر بخت است
کافایت محبت است بخت است
یا خود کن پیغام کن اسو
عرض کن از این ای دلخواه
کن افزودن چای و جنت
دو عالمش غذا است بخت
دو عالمش بخت است

این بیت از شمس الدین عارفی است که در کتاب
 نزهت المجالس در وصف پادشاهان آمده است
 و در این بیت از شمس الدین عارفی است که در کتاب
 نزهت المجالس در وصف پادشاهان آمده است

این بیت از شمس الدین عارفی است که در کتاب
 نزهت المجالس در وصف پادشاهان آمده است
 و در این بیت از شمس الدین عارفی است که در کتاب
 نزهت المجالس در وصف پادشاهان آمده است

تهند اوصاف تم باون سراسر
 سر دین کرده شاهس فهر کوی مار
 سها بهن سمن بدوی زه دریا
 وین شهر ادنی اے خوب گفتار
 مہنہ اسٹم تمنای ملاقات
 کرس زان پس و زین حال اظهار
 دران اثنا انک کم لغمتک خوان
 کرک باهم جیافت نوکش بامت
 ملازم ہم چہ بامیر وزارت
 وزان پس متو و زین تن اجازت
 روانہ گو سوی شاہ جہان تاب
 و زین احوال نس ساروی مفصل
 وزینو شیر سین تاج الملک شاد
 سین حاضر خدمت آن فسون ساز
 کرد و حالی دینو گیاه چہم مفران

تہ بورت گو شہنشتہ شاد و خوشتر
 کرن شتاق دارا بہر ویدار
 ز جود و فیض باہم از تمنا
 بو کو سے خوش سہا بہ بورت اختیار
 بیہن جلدی خداوند سماوات
 ز بعد ہفتہ واتن تو جہاندار
 رکنارنگ خوانن خورشید تابان
 غلامس کن اشارہ کرنے نامت
 کر و شش تن خوان صبا
 دیور حصت ز شفقت بد چہ
 بجا اول ازین تسلیم و ادب
 بہ بورت پادشاہس درایہ شکل
 حالہ سالہ بابت ول کرن یاد
 بہر خود و ندکن متونک نرس مان
 کرت تو خواہی حاضر ہمین آن

و در این بیت از شمس الدین عارفی است که در کتاب
 نزهت المجالس در وصف پادشاهان آمده است
 و در این بیت از شمس الدین عارفی است که در کتاب
 نزهت المجالس در وصف پادشاهان آمده است

میرزا حسن خان کمالی
 میرزا حسن خان کمالی
 میرزا حسن خان کمالی

شهرس میم آس بر و نه هم نور فرزند
 بکاول آس بوزت شاد و خوشتر
 بهمه بادشاهس آس دمسار
 ز شهر شرق بامت درایه بیرون
 شهرن ناگه نگه یله ترا و برده
 وزیرس پونه اے میر و زرات
 وزیرن دپوسه ای شاه جهاندار
 وزینسو آسو باکل کهنه جنگل
 نگارین چو ازین سرحد سها و ده
 دران اثنا غلامه و اتو خندان
 وزان پس کر نه شاهس عرض خدمت
 حکم هجوم آخه شدی دپزه شاهس
 پنجم اسباب ات گهتره لوٹ پاؤن
 به بوزت گوشه نشه شاد و مسرور
 بهر جا آس اسباب عیناوت

کشت نم بر سواری داد آخورند
 لباس زکرت سی درایه در پر
 بختوه ناز ماران شهر و یار
 سوی ملک نگارین شاد و معنون
 و چون دور پیون نور انکوی گاه
 بی آسی تسنر عالی عمارت
 شانشب چو بنا کر میت نوی کا
 کمیت بیت ساری چوی از مبدل
 بمسروری چمن ن قدز کلا
 دتن سجده زمینس پیش سلطان
 خدای عالمین تهونی سلامت
 قدم بامیت پراؤن منر نیا بهس
 فقیران غربا، ن دل خوش بناؤن
 پیکان شپهو و جهان فرد و معمود
 زهر اقسام نعمتهای جنت

میرزا حسن خان کمالی
 میرزا حسن خان کمالی
 میرزا حسن خان کمالی

۵۳
 این توفیق باین حال و بیان حال
 فوجیه نژاد بکاول شکر بکمال ملک
 انجا کجایه بکاول با شکر شاه
 شکر از ادب شکر شاه
 دپهون بامیت بهر شاه
 دپهون بامیت بهر شاه
 دپهون بامیت بهر شاه

میرزا حسن خان کمالی
 میرزا حسن خان کمالی
 میرزا حسن خان کمالی

در میان این گاه نشاندن جمیع خالون
مادد بکار و مایه احوال عیوبتاری
دختر خود و تاج الملوک
بکار و مایه احوال عیوبتاری
نشری موج نشاندن جمیع خالون
نفت خالون جمیع خالون

کھٹ پائھن سوڑا ننگ دگلستان
شبانہ پیش دلبر و اتناون
سہ دلبر و دشون سپنس قیامت
سر اپا ناری عشق گنڈ سچوش
ز شوق یار پشہو خون باران
کران ہر گونہ چس الطاف و الفت
مہ دو بیورہ مشکل گو یہ سان
کھی خوشبوی بنوی موی مان
ز خوشبوی دماغس آس قوت
و چہون عشرت دلس سنس موافق
بدلچو شنی رٹن دلبر در اغوش
ز لک غصہ ملالہ نو لکھ گلزار
ز فصل دلبری بوہے مکافا
موزرت سبنہ محرک دادمان
کران بند آس نہ دز تکر کل

نیز مایه‌ی این است که در جای نهاد
شهرنشاه جهان مانند پیرام
وین من حال سر نشایی دارد
سخت بکوت کشتن نسیم دارد
جای خود وین من از بصورت
وزن گنجینه کو را زبان نیت حرکت

جذبت خاطر من نیت ز فتنه دایه
درب و این فتن گشته عشقه نایه
که آن اسیر عشق و محبت
ز انسان گدازد دل اسیر پند
به قدرت زیاده سپیدان پند
عشق از شبنم پند
بلورم که از عشق دلدار
فیران که از عشق پاره دار
که آن به

بہ قدرت از شبنمیں
عشق از عین دلدار
بلوچ سحرانگیز
سوس پاد داری گداز
فراں سحرانگیز
ز بابر ز نالان آس
نہ چکر ز نالان آس
سہ سران سحرانگیز
ز بابر ز نالان آس
نہ چکر ز نالان آس
سہ سران سحرانگیز

سودا گشت کس که در این دنیا زیاده
 درین کس که در این دنیا زیاده
 درین کس که در این دنیا زیاده
 درین کس که در این دنیا زیاده

غزل خواندن بکاؤل در فراق تاج الملوک

ایدر نیا چه دم بدل سوزان من فراق
 کس در فی احوال سینه باوه کس در دل
 نار حیران نرسد بریان گرم سینه دل
 باره دادی پاره سپید عاشق جان حکم
 دین می نفس کفزار من چه سوکت شایسته
 یوسف حسن من تراوم جلوه در دل کس نه
 بس بته دیوانه در ایس نفس بدل ما چه دم

در جگر لاله و ن ته زله و ن چه دم سوزان
 بس فی نفس ما چه دم کس در فراق
 کس حکمیس باوه در دل نه سر فراق
 در کلتان جایی کل اکثر فولان خا فراق
 دین تلن و در دوان پوت و چه دم کس فراق
 مشر کبیس و چه دم زلیخا نفس خریدار فراق
 بس کسه خاناز که زین حال اشعار فراق

ناری کردن بکاؤل از فراق معشوق خود و محبوس ماندن زندان

بدینگونه کران سی آس فریاد
 هر آن نش شوق عشقن آس و روز
 و چهیت پر به تشد افعال و افعال
 که شیت لاچاره و نوب پادشاه

دوان با چشم کران یاری ناد
 کران نش نار فرقت آس و دل سوز
 منش گوشت و چهیت مشرق دال
 منش فیروز شاهس کجکلا هس

در احوال ج الملوک بر کنار دیار
 به تاج الملک دارت دین و
 زو صد و کبر و عظمی
 و ست پویا منتر کس
 نیاید کسکین نش فاق
 ۵۱
 ای که در این دنیا زیاده
 ای که در این دنیا زیاده
 ای که در این دنیا زیاده
 ای که در این دنیا زیاده

نظر ندان و چهیت
 ای که در این دنیا زیاده
 ای که در این دنیا زیاده
 ای که در این دنیا زیاده

بجای آنکه از غلبه یابان
 بپوشانند و در دانه
 بپوشانند و در دانه
 بپوشانند و در دانه

بسیار آن گرن گزشت نهایت
 ز منکه گو سو جنگل بتر منور
 بزور او سپین مسرور طبور
 سپین از حال خود تم مست و بخت
 بیه سرفن تلوی بیه منکه پاش
 سپین بیه از درس حاصل فرغت
 و چیت احوال گو شهراده چیران
 دین منکه استدر دست گزشت
 گرن تدبیر التنا سحرگاه
 بدریا گور وانه شاد و خوشدل
 در منس سبط کهنوی بامت ستم
 بوقت خود سپین شهار خیر
 کل حکمت پنه ختم لایس بام
 سیاهی نن سپین هر سوز از بیکار
 صبح بامت سپین روشن خورشید

دمان موذرت کدل تم منکه
 چو لعل بی بهاسوی آسوخو شتر
 و خوشان نور لست ای اندو
 کشش گزشت گرن شهارنی پوش
 دوان بیه ترا و منس قید خاس
 سوی جنگل بترن محکم من و ت
 برای منکه سپین دل پریشان
 خدایا دل بیه در دانه مه بخش
 صبح سپین ته پو خورشید کوی کوه
 لب بگرس تلون یک لخته گل
 توقف هر ستم گزشت در کام
 کدل من که نبر از بهر تدبیر
 ز گل غایت منکه ول سپین تم
 بیکدم مود و ونوی مار و شهار
 ونوی شهراده بچون شاه جمشید

دیده که طپ دیند صدک
 دیند خاوارن دیند صدک
 دیند خاوارن دیند صدک
 دیند خاوارن دیند صدک

بجای آنکه از غلبه یابان
 بپوشانند و در دانه
 بپوشانند و در دانه
 بپوشانند و در دانه

بجای آنکه از غلبه یابان
 بپوشانند و در دانه
 بپوشانند و در دانه
 بپوشانند و در دانه

پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال

بواسوس نس همیشه سبت آس
 بشب اندرینت انت پیرور
 به بوزت نم جو ان دپوسه ازین
 زنانی بوز هن و لول قدم
 سپر راضی بلا چاری رین کار
 گهی گریه کران که آس خندان
 گزشت نورت دانش اک پیراو
 چهل ایام سورت رایه بیرون
 بیک چشمه بخوبی والونی پان
 کله بیرون کدن از آب مهت
 چو زنگی روی گومت نس بصورت
 اگر چه هم رخس تبدیل گومت
 دران اثنا سپر سید زاناها
 نهایت بد وضع بدخوی بدکار
 کران نهف نس جو الشس بچیا جوی

بد سازی منس غم غصه کاسن
 کرک سوی کشته بو تر کبسه مهجور
 منت بوید یکک شی همره من
 جوان دیشت سپن دلشاد باکمل
 کران بر گفتش تسلیم و اقرار
 ازین کار عجب تر اس حیران
 بیایع خرمی نس کیا خزان تراو
 برای غسل از خانه چو مجنون
 غوطه مارن سپر از دل سه حیران
 کمت بایس جوانا و چونه تا
 بیرون حمداه زحم از دل کدورت
 مکر مرد قوی تن جیوس بنوشت
 حبش صورت منس زنگی نشااه
 بهر اوصاف کثیر و شت اطوار
 گمنو کیا جوی شهر خود رفت رو

ازین حالات بدید پند
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال

پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال

پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال
 پند گشته زنده از فاقه دلین
 سوی خانه دلین فی حال

که گمانی که در این کتاب است
بسیار است و هر کس که بخواهد
از آن بهره مند شود باید که
در این کتاب به دقت نظر کند
و از هر یک از اینها استفاده
کند و این کتاب را با دقت
مطالعه کند و از هر یک از
اینها استفاده کند و این کتاب
را با دقت مطالعه کند و از هر
یک از اینها استفاده کند

و سنت در حقیقت حادث دینی خواه
دینی داریت در سرتاج کلاه سو
ز مطلب چه گوئی که مان رنجور مجبور
ننه از عاشقی سپدن اواره
بد ریای شهود و بکر عرفان
سوقایع از قسوت های جهان چه

دستخان در بیان رسیدن تاج الملوک در مکان دیو بساها
پیکر و دیدن عموزادی بکاؤل که ناهش روح افزا بوده

بران بھان کُرت نُن پُرانو افسان
 پیکان جنگل ژبان سوی رچو فراد
 نخی زورہ وُڈان آو بے نہایت
 وسیع بکل چوکوہ قاف بیباک
 نیتاشی کرت ہر سو مدور
 کران گردش بران زگیں بعبار

نزه مایه زین
ننه که در عمارت از انبیا
زول نیرید جوی تبت جان را که
کفن جای جوی ویش تراج الملکی ای اندام
زده بدوی جان کسری میا بوجایت
عجب اوست یک غوغا از دهن حیوان
دست هرگز

ز دشمن چو سینه بوسه گر که چون در
 کرم واقف مژگی از جان پنهان
 دیش نمه نوره فیرت ای دل اور
 مه روح افزا چو کرم منت ناوین
 بدر میانوی مظفر شه جهاندار
 جزیره اک و نون در دوش تانت ناو
 پیر بنه چیم مہ سی نامی بکاؤل
 گیس وری روانه از فرغنت
 بیه دیون بوا ندر ره کرس بند
 کیرت بسته بو نفس بیت مکاش
 تنه چیس در بلا گیمتر کر قنار
 مه گوشت چوم نهایت خسته جیکر
 به لوزت دیوسه شتر اودن بگفتار
 مرصن کیمه در جوانی تن سنیمت
 دیش نمه نوره فیرت با فصاحت

مہ جوم یار بتعالی یار و اور
 تہون مخفی چو سینه سرخوی خوابان
 بری چیس بسته گیمتر خسته جیکر
 سٹہاہ ازاد اسس منتر جہاں
 سٹہاہ عالی حکومت بڑ دلاوار
 کران شای در سجا چو بیصد چلو
 سه در سر و اطافہ من طوق با ککل
 بہ تنہائی منش بہر عبادت
 گیس ناشاد بڑ اسس بو خوشند
 بہ تنہائی بو تہوش قید خالسن
 ودان اسس چو موکلن میانو دشوار
 بید حالی سٹہاہ چیس خوار و مضطر
 سہ خواہر جان گیمتر کیارہ بیمار
 بعہد حسن نس کیمہ چو بیہوش
 سه گیمتر اس شیدا او مس بیت

کس چو سینه بوسه گر که چون در
 کرم واقف مژگی از جان پنهان
 دیش نمه نوره فیرت ای دل اور
 مه روح افزا چو کرم منت ناوین
 بدر میانوی مظفر شه جهاندار
 جزیره اک و نون در دوش تانت ناو
 پیر بنه چیم مہ سی نامی بکاؤل
 گیس وری روانه از فرغنت
 بیه دیون بوا ندر ره کرس بند
 کیرت بسته بو نفس بیت مکاش
 تنه چیس در بلا گیمتر کر قنار
 مه گوشت چوم نهایت خسته جیکر
 به لوزت دیوسه شتر اودن بگفتار
 مرصن کیمه در جوانی تن سنیمت
 دیش نمه نوره فیرت با فصاحت

۵۷
 کس چو سینه بوسه گر که چون در
 کرم واقف مژگی از جان پنهان
 دیش نمه نوره فیرت ای دل اور
 مه روح افزا چو کرم منت ناوین
 بدر میانوی مظفر شه جهاندار
 جزیره اک و نون در دوش تانت ناو
 پیر بنه چیم مہ سی نامی بکاؤل
 گیس وری روانه از فرغنت
 بیه دیون بوا ندر ره کرس بند
 کیرت بسته بو نفس بیت مکاش
 تنه چیس در بلا گیمتر کر قنار
 مه گوشت چوم نهایت خسته جیکر
 به لوزت دیوسه شتر اودن بگفتار
 مرصن کیمه در جوانی تن سنیمت
 دیش نمه نوره فیرت با فصاحت

کس چو سینه بوسه گر که چون در
 کرم واقف مژگی از جان پنهان
 دیش نمه نوره فیرت ای دل اور
 مه روح افزا چو کرم منت ناوین
 بدر میانوی مظفر شه جهاندار
 جزیره اک و نون در دوش تانت ناو
 پیر بنه چیم مہ سی نامی بکاؤل
 گیس وری روانه از فرغنت
 بیه دیون بوا ندر ره کرس بند
 کیرت بسته بو نفس بیت مکاش
 تنه چیس در بلا گیمتر کر قنار
 مه گوشت چوم نهایت خسته جیکر
 به لوزت دیوسه شتر اودن بگفتار
 مرصن کیمه در جوانی تن سنیمت
 دیش نمه نوره فیرت با فصاحت

پہلے پڑھو

شوقی به دل
عشق بالیقینه
است که من چو باد
ازین پس و آن

در عین غایت
کجاست

پہلے وقت میں

سیدین شرمندہ از مرد نکو فال
سر ایادی این بود احوال
دین بیکه کورم از دیده عماره
لکن غم نه ندی بیشک دوباره
سرمه ای شانه فحش گریه حاصل
پدیده کلمات از کشتاد و تشنگی
سر ایادی این بود احوال
سیدین شرمندہ از مرد نکو فال

پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان

پیکان جل در آواں شاه پرتان	بسوی شاهزاده در گلستان
شاه نشین شاه پرتان	هتون ممنون از شیرین بانی
شفقت یزدان سانه مداراه	کرن شهر ادسی از چشمت جابه
خدمت نهوشه این صبح کیو شام	کثیران و غلامان گل اندام

نامه نوشتن مظفر شاه بجانب فیروز شاه از رسیدن روح
 افزا آمدن بکاؤل همراه مادر خود برای دیدن روح افزا

از ان پس مخم که لون نامه بعد سوز	عجب نگین بسوی شاه فیروز
سراسر کیفیت از مهر دختر	دین اینه فاصدین در او دختر
نواز شامه دشت گو موسرود	شه فیروز از احوال مجور
سپین مسرود و دلخوش به نهایت	و بهیت خطه نیرت نگین عبارت
کرن بابا نوی خود حکم فی الحال	ذه کثر فردوس شهر منیر باقبال
و بهیت بین پانه از دیده سه دختر	دوان کثر سید زکی جل سکھر کر
بکاؤل کبه از نامه خیر دار	دین ماجی بی بوته بهر دبدار
نشری ماجه یزدان غنیمت	بخوشودی منن بخش اجازت

پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان

پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان
 پیکان جل در آواں شاه پرتان
 بسوی شاهزاده در گلستان

درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب

زلس غم نه لبس عشق بباری به بوزنت ماحبه بینی تو خست	امس کر مژده سوزش لاری گلستان ارم پایش هنر لوت
---	--

ملاقات کردن بکاول همراه تاج الملوک بواسطه روح افراد میان باغ

جمیله کیه روانه سوی خانه بکاول کیه سیهاه بوزت به بیتاب جیا مانع سپین شن ماه می پان و چهوی احوال روح افزایه میت مه کرتیزی سپین در حال مسرور بدینگونه کران کیه عشق خوانی بیکان نیه سیت روح افزایه پان و جهان کیه باغ حسن گل بهر سو و چیت رخسار تند گل بهر تپه و چیت کاکل سپین سنبل بریشان از نیکونه بیکان سرو خرامان	همو کر از فراغت شاد دپانه سپرد در قصود و جد از جوش سیاه کدک تمه سرین زانج نه آسان دپین شن روز خوش ای سرفقا شمع زنی لاک لکمت زاله پود پران افسانه از راز نهانی کران دخل دلا افزا بوستان برنج تراوت بجهت مار کیسو سمن نه یاسمن غرقاب تیرگه بره دپین کین بیه ماه تابان بیکجاوان دونوی شاد و خندان
--	--

به بوزنت درای پان
 بین افق نیلای
 بکاول درای پان
 چه سیدانه رین سوی منکر
 دونه وی کس کیه سینه سینه
 چه از دل فراتر

درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب

درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب
 درین کتاب از کتب قدسی است که در این کتاب

از آن پس بعد هفت روز از تو شل
 سپهر تاج الملوکس بقیاری
 سه روح افزا و چیت مسند احوال
 مه کمر زاری گری بو غمگساری
 ز رخساری سهاه سرور و تفاوت
 بیایان و انو بحر کثرت دوه آو
 زده کر صبر و تحمل هر بهجران
 سویدی با عمره دریا به پانه
 بعد محنت دایکا و از ثابنت
 اول تنه با چیم که کما قات
 بعد نفقت بیگم تنه نو فکات

از آن پس بعد هفت روز از تو شل سپهر تاج الملوکس بقیاری سه روح افزا و چیت مسند احوال مه کمر زاری گری بو غمگساری ز رخساری سهاه سرور و تفاوت بیایان و انو بحر کثرت دوه آو زده کر صبر و تحمل هر بهجران	سویدی خانه روانه گیه کما ول ز فرقت گو کران سیه ناله زاری دین نش ای برادر روز خوشحال گهی پاری گدی حاجات ساری بنزد دوست یکدم و اتناوت کرن چپی بمبر و مینر زن کرو ز جام دلبری چک جام عرفان
---	---

داستان در بیان اظهار کردن روح افزا عشق
 تاج الملوک نزد پدر و مادر خود

وین را وی بدینگونه مقالات بخانه گیه سه روح افزا روانه وین نش سر سبر عشقن فسانه به بوزت در تفکر گیه سه بهمار سهاه حق چویم تنه رشیک مبریر	وین هر گونه عشقک جمله حالات وینو مایه ستون راز نهانه ز حال عاشقان رت داستان و آن پس کوره نش بی گینه اظهار سویدی ماره مبره کرین فرس کر
---	---

این نفقت که در این جا به نیست
 بهین کترین دونه به به نیست
 سبب زوری به به نیست
 بهین کترین دونه به به نیست
 سبب زوری به به نیست
 بهین کترین دونه به به نیست
 سبب زوری به به نیست

در هر محله در هر شهر و در هر دیار و در هر کجایان
 در هر کجایان و در هر شهر و در هر دیار و در هر محله
 در هر محله و در هر شهر و در هر دیار و در هر کجایان
 در هر کجایان و در هر شهر و در هر دیار و در هر محله

کمتر بالغ نهایت کورسانی
 سرباه بهتر نفس شادی کرن زود
 گلس اقبال طبل بیت اسن
 جمیلن دپوسه ای خواهر چو بهتر
 مکر شیطی زه چوینه بوخت زاه
 دل و جان چو فدا کیم ترست
 قرار جان و آرام شب و روز
 امی بابت مکر چیک ایزد لنگ
 ننه گیم تر بو چس خاطر پریشان
 بنا جفسان کرن ید است نامی
 قبیلن منتر کرن بهتریه کراسو
 حسن آرایه بوزن مطلیح کت
 و نت زدی تر سخنها ی نکوتر
 زهر مخلوق آدم با فضیلت
 خبر چینه من کوتاه مکالات

سه چینه در قبیلن نورسانی
 درنگی کرسی منتر کهنه چونه سود
 ز باغ دل کرسی هم می خاره کاسن
 کرن خا ذرات دلشاد خوشتر
 به کیم تر پانه بر آدم چیه فلو
 بدل چوس واریاه متسند محبت
 چو کرس زاه مکر ترش باره سند سوز
 بنا جنسی نهایت چم پوان ننگ
 چینه هرگز نصیحت سان بوزان
 سر اسرنت اندر آسن و غائی
 منتر پروانه کهنه از ننگ ناموس
 و نمنش ملتونه ز سیکونه کفرت
 مکر از هریه آدم تر چو بهتر
 چو افضل بر همه خلقت نهایت
 بهر صورت سرباه بر تر خیالات

فسانه بودن در وطن
 عجبانه کسیندگی
 مکرش چو ترش چو
 بجای ز سخی خود ترش
 مکرش چو ترش چو
 مکرش چو ترش چو

کس که بگوید من ای کلام
 بگوید من عاقل و کلیم
 کس که بگوید من ای کلام
 بگوید من عاقل و کلیم
 کس که بگوید من ای کلام
 بگوید من عاقل و کلیم

زکار و بیکم و بیکم و بیکم
 زکار و بیکم و بیکم و بیکم
 زکار و بیکم و بیکم و بیکم
 زکار و بیکم و بیکم و بیکم

[illegible]

وَنُجُتاج الملوک سارا حوال
ازین مرثوہ سپین مسرور با ککل

منش بوزت فلوئی گلزار اقبال
بگلشن بیوی طازن فارغ چو بلبل

در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب

چنین آینه خونه زیاده پر لوز
 دو ابروی سیاهش مثل خنجر
 نند مزگان زنگی زن بر مزه
 بر از جادو نند مزگان آهو
 سراپای سپین زیبا کلاباه
 بد بگر سوشه فیروز خوشحال
 کرک تاج الملوک لب و لب نیت
 ذنک نش تاج عشق تاج درد
 به ناول بمسد سوی تمکین
 شویان در محفل شاهی شمع زن

بر بیانی ملک نش مشک کاو
 زان از یک اشاره عاشق سر
 به کس آس لایان تیر غمزه
 ننه نرس فلت آثر چه هر سو
 شوبه دن منزنگار زن نوا یاه
 کمر بنه بکار آن نکو فال
 واک خلعت مشن با جاده و شمت
 سپین عاشق بمشوقی ستر ماهست
 شنه خوبی و مه روی نگارین
 ننه گل زن تر و تازه بکش

در بیان وصل یافتن تاج الملوک بکاؤل

او ایله عاشقن کو دوه فراق
 سو حیرک غم ترک عشق و کگل
 سو مجنون او تر بنیاب لاران

ندا آخر لبک شب اشتیاق
 بکش بر بیت زن مانند بلبل
 نجو شنودی سوی بریم نگاران

در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب

در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب

در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب
 در این کتب بسیار است که در این کتاب

از اینگونه بیان افسانه مسرود
 که دولت بگری از دل کمان دور
 ز غم خانه پیدین معشوق تو عاشق
 بپای کندی اسیر کرم معشوق
 به تنهایی کمان غم پیش واکرم

دین شاه الملک بطلان لغو و
 خانه پیکر کرم لغو و
 کسم خانه دوزخاوتن افسانه لغو و
 در حل هم بوم بخت پودت و
 خانه بکس بود و از افسانه لغو و

فلک باغ محبت بیط و لشاد گشته است در هوش و راه ای در هوش رموز و بیت عشق داوران کرن گاهای بخوش نویدی ترانه غزل و صلب پیر گشته که خودی و	ترک خاره سپن از سحر آزاد کمر وی بلبه وصل و صلت کز نوش هتک با هم دیگر احوال باون به تنهایی پیر که داستان بیا ایدل ز غصه روز مسرود
---	--

غزل در بیان تلذذ یافتن مجوران از لغمت وصال

ساقی بیار بامن جام سخن مبارک پروانه شمع یکجا یوسف چو باز لیجا از شوق درای عاشق کی مجو یار مطلق از دل خودی سبز ترا و در چشمه دل نهاده آمو فلت چو گلزار در امتوز پرده چو یار بحر وجود سترن سرش هو دیرین در بحر عشق پیش پویان بود سوی فنا گو یزد دور چو پی میزل دشوار کار مشکل	از بوی نجو گردد مارا دهن مبارک بلبل بهت پیوتنها اندر چمن مبارک پی در محبت حق از جان تن مبارک بزرگ یارن در او از گلبدن مبارک مبلت گلشن و دلداری سترن چمن مبارک نمن از صدف نه کرن در عدل مبارک جام بقا منی چو منزه عشق مبارک آزاد نهادن دل از ما و من مبارک
--	--

۶۶
 زبان غم غصه جگر با بویانی
 کمان شیرین زابی در قشانی
 گزند از یک مد نگاه خوشتر در خیال
 گزند از یک کیمیا با پای
 غم جگر آن کس که بویان با
 است اندر کمان ز بکوفه و باد
 سوی دیگر سبوی عشق
 دین شاه دوباره بای عشق
 دین شاه دوباره بای عشق
 دین شاه دوباره بای عشق

دین شاه دوباره بای عشق
 دین شاه دوباره بای عشق
 دین شاه دوباره بای عشق
 دین شاه دوباره بای عشق
 دین شاه دوباره بای عشق

[illegible]

دردی پس از آنکه بهرگز عشق یار
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز

سه کمر آهمن اک خوار و مضطر
 بپز گلبرگ زن در نار سوزان
 کران مهر و محبت دوستدار
 بعیش و کامرانی شاد و مسرور
 بدگرگون و چون یله زنگ افلاک
 کرن دل شوبه سی حاضر خجیمت
 لک تختاه مرصع سبت پرناز
 سپن دخل سخلو نگاه معمور
 کرک گل زن جدا از نزدیکل
 کرک آکه سه از حکم شه نشاه
 بتخت زرد سپر یکدم روانه
 سپن داخل بعشر گاه سلطان
 ان پیش شه علی بنکوم
 سپر شرمند زرد بشت بکاؤل
 کروا لس روان حاضر خجیمت

ولش بر پوتند قصه سراسر
 کمر فلوا نمش پ از دل و جان
 بهر دم سبت آسان نس نگارس
 جوان با هم شراب وصل مجبور
 به بورت راجه کو واره غضبناک
 همان ساعت دتن پرین اجازت
 بحکم راجه پر پو کر که پرواز
 بشرفستان هاندم وان مسرور
 بخفی ترای تم پیش بکاؤل
 و نک نس کیفیت ساری ساراپا
 بلا چاری سه از حکم شهرها نه
 پکان یله و از در شهرستان
 گنڈت کل تمه بجا اداب و عظیم
 نگه راجن کرس از فخر باکل
 کرن پرین اشاره از حکومت

هماندم دیکه زن
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز

دردی پس از آنکه بهرگز عشق یار
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز
 دوزخ را چنان پخت خاکسوز

از آن که در این پیریه نشانیست از کمال و جلال
و از آن که بدین نه خوش طبیعت

چنگ یار
 دران انشا
 حکم
 عدا
 بدین
 بدست
 سیه

[illegible]

سر ایاگو ممش جانا سنی سور
سپن افسردہ زین حرکت سوہوش
دین یارب بوما چوس خا اڈشان
سٹہا افسوس چومنه زور و طنت
ات اندر خاکسی تراؤک پرت آب
ہما ندم گبیہ نبردشہ روانہ
وچہت تاج الملک گوتشاد و خوشتر
ز بخونی نشہ سازندرن بوٹ
و صولی آسویژہ پیر کہن سال
بان حرکت بکاؤل آس ناتشاد
وچہت تاج الملک کس آ و نہ تاب
و نون پیر کہن سالس یہ درگوش
بدن تمسند و نون زانن و غنیمت
و صولہ و ایو شہزادن بفرحت
سپن و لٹشاد بوزت راجہ رتوساز

و چیت شهراده گود الحشنة رنجور
ز گفت و گوی گو با ککل فراموش
دوم دلبره اندر نار سوزان
نته کرد و زده با جز سوختن بیت
بکاؤل درایه بیرون مثل متهاب
بجامنه انو آداب شهانه
نحو شنودی بحفل ترا و اندر
بمجلس کهنیسه نه بیکانه بیو دیوٹ
نکن اسنه بر موقع دنی تال
وزن هر دم وصول تال نهو یار
سپین بیتاب سوی مانند سیاه
مه کن بخشش وصوله و ز خاموش
وصول بخشش بیه ترا و سوت
ز حال و تال با جاہ و حکومت
وصولچ تال سنطویرح سه وار

[illegible]

زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق

مصیبت تل هوا واه بار بجرک سپین فانی گز یک یار واصل بدینگونه بدلداری بکاؤل وفا پندوی به پیش من یار و عابوریت سپین غائب سگزرنگ خوشند دل سپین از خود فراموش ز گلشن میوه سو اندر نار حست سراسر خهی فانی ماسوی اند بحسرت چو ک زمار بجر زلالان چو واره کر بوی طار عشقوی سوز	ذرا اک و چه زه لذت نار بجرک بجز مشقت بی نه کار حاصل از ان پس و نویه راجن از بجل مه بختک آدمی ز ادس و لیکن زه گز مانی کلیدن تاناف چون بگل سپین شهرزاده دلشیت حال بهوش لغیم بکینی سپین بنیاب و طاقت سهرابه افسوس و او بلا چو دنیا ز عشرت عاشقن چو پی عشق نالان بیا ایدل مفصل زنی عزل بوز
--	---

در بیان غائب شدن بکاؤل بدعای راجه اندرو جستجو نمودن تاج الملوک و زاری کردن در فراق او کنی بو ترک زنی بوزار عشق بیه سر بادن کری نثار عشق بینه دلداره ماوت روی نیا تنه کثیره کس از کار عشق

زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق

زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق
 زلف کمانه ای دودید و صفا
 از دوزی بود و بیدار عشق

[illegible]

[illegible]

دیان آس بوهر دم سو می محبوب
 نته میه مول چیم جانانه یالش
 کمن آسی بوچیان میم میان شهرار
 کمن آسی یوان میانی مومن کان
 دین خوبی کرس کم بو کرفتار
 بوچیس قضای ذوالجلال
 و نت زینگونه حال در ذاکبر
 دران احوال گوئی شب اداگو
 پریه دیو شاهرادس نیز بیرون
 و کمره تل بنی تاناف زشی سنگ
 و نت نی کدنه اک در دانه از گوش
 کمن در دانه نت در لعل بازار
 به بوزنت در او شهر اوده بازار
 هنر تل اک حویله خوب زیبا
 دوس آسان سجانه دل پریشان

خداوند امانه ماون دله بازود
 بهم ابر خزان ماه شبانش
 متن نازن مکس لاگم خریدار
 متن ما اسو پیدان بکینه بیان
 متن صیادی کهنه آو تا عار
 سو واقف میانشی پوشیده حالس
 سپین تاج الملوک از دیده خونیر
 ملان فاتهاه متن ز خم دواپو
 چپونه لازم هین کهنه جانو اکون
 پریشان تر کتر پک افسر ده لنگ
 دهن تاج الملوکس از و هوش
 ی قیمت انک ال وقت دیکما
 کتن در دانه نت داس دنیار
 نهون سامانه نت هاری مهیا
 شمس وزان به پیش یار جانان

زاد و چینه دایره
نظام هر و نظام خنای
بیاطن و ازمان تخت یاران
نشین یاران همه کس
نشان ازمان تخت یاران
کس ازمان تخت یاران
نمود و یاران همه کس
کس ازمان تخت یاران

۷۵
 فتح عیون
 بنیادی
 سه مہارہ
 سلطان خاں
 سه بک
 عارف
 ان

[illegible]

نه سوک با هو یغان تشا دو همزان
که سوک بسته در زندان جوان
بهین نام عاشق نه در غایت
بهین گفتند به کجایان
نه از معلوم سر بیاور
نه از معلوم سر بیاور

نصیحت ای باد در غزلین
ز دل پرین غبار غیری نماند
بی چرخ بخت بایست بایست
ز قفس مرغی که در قفس غبار

مستمان در میان من و مستمان
پادشاه تاجان و مستمان
بکام و فیکشده بود
شهر ای سبک بده دل نشین
ایاد ز سه انداز حیران
وین مه پادشاه سبک
سبک باوایل عشق غم

نلن از خاک عاشق از محبت
دین نش روز خوش ای بار جان
بو کهنه آندوه چینه ای نکو فال
به زانیت زنی مناسب تی مده بر
تزه کر آم اسی جنه دلا رام
بدینگونه سو پویت سنیه لاون
مع الفقه سین راضی باری
و نان گے اکا کس بکینه حالات
سوشب مخفی سین چون و مکنون
دو مس وزان بنزد نشه بدربار
سه نرادی سین نه خیال حیران
و دان ریوان دیان ہی آس دل
تمنا آسو میا نوی طیشهن بار
سوزن من چوم تمکو و دیوان کر کو
نعمت عاشق و معشوق یکجا

لٹن چیره بسینه بے نهایت
خدا یونی سلامت در جوانی
ز بانی شکوه گرمی روز خوشحال
نه مانت چمن بدل چمک میانو دیر
تزه چمک بلبل صفت دل بسته در دم
بشیرینی کلامه خوش بنیادون
مگر از افسوسازی و لنواری
ننن گی از جریده غم مقالات
صبح فلو شانه زاده در او بیرون
کثر مان در شب روانه پیش در لدار
بمشکوی محبت آس سوزان
نه حیران مه جدائی پیمه مشکل
لٹن در بر ظلم مه از دل آزاد
تزلان چوم هست متاع دل کرت لوت
بهت خوشتر تفاوت و ز در راه

مستمان در میان من و مستمان
پادشاه تاجان و مستمان
بکام و فیکشده بود
شهر ای سبک بده دل نشین
ایاد ز سه انداز حیران
وین مه پادشاه سبک
سبک باوایل عشق غم
دران و مگر که نموده دل پرین غزلین
دو مس وزان بنزد نشه بدربار
سه نرادی سین نه خیال حیران
و دان ریوان دیان ہی آس دل
تمنا آسو میا نوی طیشهن بار
سوزن من چوم تمکو و دیوان کر کو
نعمت عاشق و معشوق یکجا

مستمان در میان من و مستمان
پادشاه تاجان و مستمان
بکام و فیکشده بود
شهر ای سبک بده دل نشین
ایاد ز سه انداز حیران
وین مه پادشاه سبک
سبک باوایل عشق غم
دران و مگر که نموده دل پرین غزلین
دو مس وزان بنزد نشه بدربار
سه نرادی سین نه خیال حیران
و دان ریوان دیان ہی آس دل
تمنا آسو میا نوی طیشهن بار
سوزن من چوم تمکو و دیوان کر کو
نعمت عاشق و معشوق یکجا

دانش در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش

دانش در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش

هماندم سوزش این کهنه جوان بود
 جوان بورت سپن آماده بر کار
 ز دست آینه سوی کر که بر باد
 ز تک دارت بدریاد را به پانه
 سودوه آدا سپن شب و بامیت
 پیکان گو سوی بتخانه سو مسرور
 لبین نه کانه شانه نت مکاش
 سپن فلوادین بو چوس و جهان کیا
 کرن هه به بنت کیا آمه سپک
 مصیبت راه دیوین از سر و
 مع الفقه غنم پط پیوس مام
 ز دیده خون مارن یار کتو کوم
 و دت و راه دت ب خاک نالین
 ز بعد گریه زاری گو سو راهی
 سه شهرادی کرن ترشاد مسرور
 کرن دینک عمارت شوبه نابود
 کرت بتخانه از هستی نگونار
 سر پاکد که پتی پنج و بنیاد
 تهوک نه کهنه تمکو اسجانشانه
 دوان شهراده بیرون را و امن
 و چین دلبز دل شرمه زلم دور
 نه بتخانه نه جانانه هکاش
 بیته شیدا سو و امق بهر عذرا
 زلت کتو کوم دل آرام از جای
 سهاه افسرده نه پتر مرده سوی گو
 قدازاد سروس زاوش خم
 دوباره عشقه دادک مره الم پیوم
 سپن مایوس منز باغ جهالین
 بلا چاری سوی دربار شاهی
 غم هجران سپن از دل متور

دانش در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش
 دامن در بیان پیدایش

این از یاد و بیکار
پسین از غم و فراق
چنین زنجیر و سعادت یاقوت
چنین زنجیر و فقر طایفه سیدین

نیکیا و شادان نواج ملک
نظم فیروز شاه

چهره ای که در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است

بدینگونه و نام راوی فسانه
 بلوئی تاج الملکین عیش و آرام
 بودنش از خوشی و شهر سرور
 خبر لوزیت سپین نازم سو سلطان
 بخوشنودی جمبله شجبه همراه
 بیه دختر سه روح افزا شجک ست
 مع الفصه پکان ارجاه و تمکین
 ملاقاتها کرت با هم سپین شاد
 بمسودی کران گریه شاد و بانه
 بهت و قناره و این فرامی هاری
 بکاؤل اس شادان بی نهایت
 همو و نوهرس اجازت درایه پس
 بکاؤل از محبت اس مسرور
 منس سرتاپا احوال باون
 و نمنش اینه کاک حمله احوال

کران نن در جهوان و بیج شهبانه
 لدن فیروز شاه پس پیر ره پیغام
 ز دل لیسج و ملال می سپین دود
 برای مهر فرزند او لاران
 غطفر شته بهبه است حسن ارا
 عجب تحفه نه سامانه بیکیست
 تشاری و ات در ملک نگارین
 لبکو مطلب ز لکو غم رود ازاد
 فقیرن بیکسین بخشک خزان
 بتک رخصت کرک سفیر تباری
 سه روح افزا رتن و نوهرس
 سپین داخل اندر شهر نهالین
 سه روح افزا نهایت تنه و
 موثریت سیننه به کینه باون
 نه لوزیت گوشتش تیر سیننه غریال

چهره ای که در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است

چهره ای که در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است

چهره ای که در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است
 بهر آنکه در این کتاب است

دوان دلیک عالمی واثناون
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان

کران اسس نصیحت آن سمن و
به اجناس کران الفت چو شوار
پشیمانی لبک نیری نه مقصود
نظر کر که یاه سپید تاج الملوکس
بدینگونه کران اسس نصیحت
دلس از روی رنگ تازه یکبار
سمن و پیریه شیت بترحم او
بود فردوس بیشک و اثناوت
به یوزت بترسین بهرام دشتاد
سمن و پیریه دیش ای دلاور
نمی حیلده واک پیش دلاور
نه یوزت کره رینا جامه دربر
برمی پیکر سپر خوش و نهایت
سمن و پیریه دیشت تلنه همراه

دوان کر دل نبر از رخ آنسو
لبک آخر ندامت بتر کر تک خوار
ازین کار خرابی چو نه کهنه سود
دین دین سخت و ناس حکم و احس
هران نش اسو هر دم هر وقت
کلس خار بدن از وقت یار
دین نش و ز خوش از دلش هم تراو
بفرب دلمر با مسرور تفاوت
دین نش تا قیامت و ز ابا
لباس زن کر شو بی نه دربر
تته و اتن در ارجا چاود ستوار
مرصع بے بهایت گنڈ نه زیور
جبین رشک عمرت و نهایت
بزدی نیون آن بهرام دلخواه

دستان

دوان دلیک عالمی واثناون
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان

دوان دلیک عالمی واثناون
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان

دوان دلیک عالمی واثناون
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان
در ارجا بن و ست از دوان

[illegible][illegible]

اول کس
همیشه روی باد بیا مانده
و هم با ورم در بدن
نفسه بود نهین که کینه
جوابه گفته
محماد و طهارت در این
دوران که پیش
وین نشکر
مضنون
شکسته
سنگ
سند در ای حیدر

نفسه در این غایت سوزان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان

کلامه یوزن سخن گوشتا و بهرام
 بیس بن یاره سندی شیرمکان
 بدینا سرخ روی نش چیه حال
 بیس مطلوب عشقن آسه محبوب
 سو بهرام آسه بی دیدار پر غم
 نفشته یوزن کینه دوسر و
 سپر صبحس روانه سوی دربار
 جواب بخته پر یه یوزن بامیت
 در اینجا آتن بیشک بهرام
 وزان پس یوزن کینه چالوطافت
 نفشن دوسه واره ای نکونام
 بکت یوزن روح افزایه هرگز
 مع الفصه و ن منته راز خواهر
 سه یوزن یز سپر مجور فرحت
 ز دیده یوزن زخم چیه عاقل

دین نش یوزن مطلب ای نکونام
 منس بیشک چو سپدان سینه بران
 زلس غصه بنی بایار و اصل
 سو در غم آسه روزت مثل یعقوب
 ازین نامم گزشتن سهر و قدس خم
 ز دل رنج و الم بکدم کرن دور
 کرن احوال روح افزایه الطهار
 بخوبی نش سینه یافت نامت
 گمت بسته سوشل مرغ در دام
 و ن یز شکست بزدان فصاحت
 امکو در خواب آمتو چو می الهام
 کرن از گفتگو آخر سه عاجز
 کرن واقف سه احوال سراسر
 دین نش گزشتن کرن خضر خجسته
 بیست صحبتن میانس حیه قابل

نفسه در این غایت سوزان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان

نفسه در این غایت سوزان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان

نفسه در این غایت سوزان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان
 زین سینه پنهان

اولیٰ اوقات تنہی کے لئے
دوم اوقات تنہی کے لئے
افسوس کہ میں ان کے
سکھانے میں مددگار نہیں ہوں

اول نماز
دوم اوقات پنجشنبه و دین
افسوس که پس کور و دین
نزه که پیش از آن که
انکار که در آن که
دین که در آن که
خداوندی که در آن که

اینها بی باطنی است که
 بهر صورت که عشق پیرو
 روح پیروی ما را در این
 جوان بی سر کس بدینای فو ساز
 از پیوستن بکف عمیقین
 در فداست نال گوشت از ده شوق
 طلسم پیروی و بودن سبیت
 سن که است نیست مانی شکسته
 مصطفی بود

یو چھوس محفوظ از عشق و محبت
 نہ زانی عاشقی نہ عشقہ جادوی
 نہ میانی زلف پیاں ہی پریشان
 بد بینگو نہ و نت زاری بمادر
 تلاش لے بجھی حسن آرا
 ہر سو کر نہ تمہ جاسوس ہا ہی
 وچھان گیارہ دن و ان از زیر بالہ
 لیکنہ سوی خانہ ہرگز اے
 نصیحت چھی ہی ای ساکت راہ
 سو چھوی در دل کرت دم مکانہ
 زہندان چھوک بہتر لب عرش فلک
 وچھون جانانہ چھوی سمجھانہ درل

بناحق کیا زہ چھوک لاکن نہمت
 نہ معشوقی نہ زانی یارہ دادوی
 نہ کو منت چھوم برہ حسک گلستان
 بنش اکثر نہ ہرگز آو باور
 بہر صورت گزشتہس زنجال قلا
 کران گیکہ بستجو از حکیم شاهی
 متن اسان زماندن کو محالا
 گره تراوت کرک آفستی طی
 کران ہر دم زہ چھوک مسند تمنا
 وچیت بیرون زہ راون چھوی گمان
 کران چھوک نہ زہ دل اتا وین پاک
 کران گزشتہ دیدہ دیدار حاصل

اظهار کردن گسترخ کیفیت جانور نزد حسن آرا

وَنِي بِمُخْتَصِرِ اَحْوَالِ بَنِيَانِ

حسن آرا سپروارہ پریشان

همیشه در زمان بنیاد
که مطلق بر روی زمین
همیشه در زمان بنیاد
که مطلق بر روی زمین
همیشه در زمان بنیاد
که مطلق بر روی زمین
همیشه در زمان بنیاد
که مطلق بر روی زمین

کجایک من در میان ماه پهلون
 اندک کم بود هر یک طاعت و بند
 علم بود من در این شهر
 دینم از خنده ای شاه جهان
 خداوندی سلامت هم در میان

بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق

نظر تو حیدر چی اگر سوی ریا	چهره هستی بحر چی از زیر و بالا
نهانی صاحب تحقیقی زان	عیان جهان من هر وی جان جان

صورت انسان شدن جانور را گفتگو کردن او پیش شاه

حسن آریه بوزت دایه بند زار	کدن بیرون نفس از خانه یار
سه روح افزا و چیت گیه خسته جگر	بظا هر کهنه و من نه پیش مادر
دوس دل عشقه ناره لکوسه خاره	سپن نش سینه پاره گیه اواره
سو بخره بیون پیش شه مظفر	کدن بیرون سو جاناور و مضطر
شهن در دست رشن فخری غضبناک	چو جامه نش کرن تم بال پرچاک
بحلقه نش نظر شاهن کرن یم	و چین در حلقه نش تعویذ اک تام
زگردن نش کدن تعویذ بیرون	ز علم خود و پرین نش چید افسون
ازین حرکت سپن نش آدمی زاد	بصورت عاشقاه چو شکل فرهاد
سپن شه در غضب دشت بسیار	ز غیرت نش سراپا کند نه بر تار
دن تم سوی آدم ای کهن را	ز نهر شه برت نه کهنه پروا
ننه در کهنه چو منیه از دربارشای	فرک بایس گزینت یانی تباهی

بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق
 بهر خاطر و در این شرفی عشق

در این شهر و در این شهر
 در این شهر و در این شهر
 در این شهر و در این شهر
 در این شهر و در این شهر
 در این شهر و در این شهر

بنام خداوند
دین من کاتب خیرین که بیتی
بسوی است مظهر حسن بی
و زبان پس در پایه از تفت بکام
دین من خدای منی که تفت
دین من خدای منی که تفت
دین من خدای منی که تفت
دین من خدای منی که تفت

مَه زالیو نار پت روزیو خبر دار
 حواله که که شهر اوس سو مخون
 کرک و اخل سوزنکین پوتلسن
 تهون تاج الملک رباغ خوشتر
 و چپک یله بعد مدت دلی باکور
 چکونه تیوژه و اثرک ای نکوفال
 کران آزاد سوی پس آسه رسبد
 نه و چپو زیر نظر نثار و امه
 سهاه عاقل نه دانا پت خردمند
 دوان نت آس هر سوزار سوزان
 احم سهره تهوم در باغ موجود
 بگردن بیکنه بل بار کهارن
 کرن دستور چینه ون تیج گراو
 عفو شو پس کرن از مهر بانی
 چو لایق بلبلاه بهر احم کلروی

دکتران را که در این مکتب
وقت عمره من سراسر اندوخته
کنایه ای بیک نفوذ سخن بی
نگارین بیان من کلامی
کوئی اندام و اشتیاق
جنگ بهتر بود و ملاقات
مکان

باز می بیند که در این
جایگاه است و در این
جایگاه است و در این
جایگاه است و در این
جایگاه است و در این
جایگاه است و در این

۹۲

پین مسوری
پین شادی
پین کفہر
پین دھکی کہ لکمانہ
پین خاں خندانہ بے لکمانہ
پین آزاد پانہ در زمانہ
پین اکبر نامہ عارفی

بدینا زنده نهاد
طلب است که یک بار
بطلب راه را که یک بار
بطلب راه را که یک بار

بطلب راهه را و یک زندگانی
بطلب راهه را و یک زندگانی

تفصیل کتاب اکمل فی الزیاد
شیرین بیان شجیان و درایع
شعبه

جہت چہیں شہر فی ہنری بہادر
 جو جو ہر پانہ یم دراصل اسن
 زگوہر پارہ سنگے مانہ اعلیٰ
 مین سوزانہ کرمیت عشقہ نازن
 نخی زان و چہیت نور بجلی
 نخی بیشک کسین یار واصل
 عطا نشہ پیوی بقرب یار منزل
 بو پیوس ہجور باوم صلووی نور
 ولہم از رحمت دریای عظمت
 بدین محتجی شیدا کرم مر
 گدا کرم شہ منشاہ مدیر
 مطہج تلمسی زہ عالم زید امان
 نہ لسن یخ والم خوف جہنم
 نجات و درودہ بر محمد
 صلوٰۃ بعدد آلن صحابہ

چہواں سر نہان ستار بیا پر
قدر لعلش شر کو ہر شناسن
صفت لعلک نتہ کیا ہ زانہ عجب
دوا چہوی عاشق سہینہ فگار
بہو تحقیق کرمیت چہوی ہوا شد
بہن چہوی دیدہ دیدار حاصل
دوئی ہم ترا و از دل سوی چہوکل
خدا یا مہ کرم از دل دوئی دور
چہلوم ز رنگ شرک و بدعت
ز عشق مصطفیٰ سہینہ بر ہم
فدا عالم یون نش پاکہ نفس
شفیع سانوی رفیع القدر یزدان
بہس نہوا سہ ہمدم نش چہو کیا ہم
یون از ما ہمیشہ پاٹ بجد
بہ ارکان دین آفتابن

و کتب باغ
منظوم
بین در حین
منظوم و منظوم
عزیز خوش بین
یا ایچ
چه نظر نظیر
مکرر مکرر
کتابت

95

[illegible]

پشترین بیان لکته خان اسلام آباد
 در ماه مبارک صفر سال ۱۲۸۴
 تمام کتابت حضرت مبارک
 علامه کاظمی انصیف شد

هر که هستی کنایه در مملکت طایفه

تاج محمد بن سلطان

به اراج و نیز گنج باز از سر گنج گنج

و شاهان کوه نور پیر و نور محمدی پیر و واقع میرالدین گنج گنج

